

S techenie na vremeto, ot prodylzhitelnoto dremane na zavet, mnogo chinovnicheski kolonii zapochvat psihicheski da zatlystjavat. Sled vsichki reorganizacii, promeni, slivanija, reformi i administrativni vojni, sled perioda na tyrkanija i sblysyaci, v koito onezi, naj-vyodushevenite, praveha neuspeshni opiti da potegljat neshtata ot myrtvata tochka, vsichki se primirihme njakak si s polozhenieto, v koeto otbivahme chinovnicheskata si povinnost. Nastypi vreme na vseobshta drjamka i ujut. I onezi, naj-neprimirimite, shvanaha naj-setne, che ne mogat poveche da naprednat, sled kato tolkova pyti sa se opitvali da probijat s glava nevidimija tavan nad sredata, kym kojato prinadlezhat. Na ambicioznite syvetnici stana predelno jasno, che nikoga njama da bydat povisheni v pomoshtnici, a na referentite – che po-skoro shte umrat, otkolkoto da se izdignat do syvetnici! Kojto ne mozha da se primiri s tozi porjadyk, ni napusna oshte otdavna, za oblekchenie na vsichki.

Zabeljazvam, che ZUKID vse poveche prilicha na zadruzno semejstvo, v koeto veche sme priviknali edni s drugi. Veche sys sigurnost se znae koj redovno zakysnjava za rabota, koj izpolzva falshivi bolnichni, koj e taen milioner, a javen prosjak i koj e sklonen da donosnichi za kolegite si i da pishe anonimni pisma... Syshto kato vyv vsjaka goljama familija, znae se i koj se boi ot zhena si, koj igrae roljata na Don Kihot, na kogo kakvo e strast ili hobi, koj s kogo podyrzha tajni vryzki – tuk veche nikoj nikogo ne mozhe da iznenada.

I taka, gore-dolu vsichki sme dovolni ot starija ZUKID, kojto prilicha na brakuvan korab – plavashto grobishte, ot koeto sa vdignali ryce i sobstvenicite, i pristanishtnite vlasti, i vse po-cesto go sravnjavame sys srodni uchrezhdenija, v koito, spored ochevidci, carjala syshtinska razruha. Ako njakoj sluzhitel,

vypreki vsichko, e zapazil iskrica symnenie za raja, v kojto zhivee, ostanalite go uspokojavat:

"Mylchi! Trjabva da vidish kak e pri onezi otsreshta, v ZUBREKS! Izjadoha se. Nie vee pak ZHIVEEM!"

Sled tova, i samijat nedovolnik se uspokojava, preshtastliv, che pod umeloto i mydro rykovodstvo na vedomstvoto, vse pak e na sigurno mjasto. Interesno e, che chinovnicite nikoga ne se sravnjavat sys sysedite, pri koito e po-dobre, a vinagi s onezi, pri koito e po-zle! Chesto se iztykva zadruzhnata atmosfera i tova, che njama golemi sytresenija. Pri vse tova se zabravja, che mir cari samo zashtoto otdavna veche zhiveem v zastojalo administrativno blato, kydeto sa izmreli vsichki zhivi organizmi, s izkljuchenie na onezi, naj-izdryzhlivite – chinovnicheskite.

Vse pak, pod prividnoto spokojstvie vse oshte tlee pritaena vrazhdebnost. Nikoj ne e dovolen ot polozhenieto si. V osnovata na vsjaka netyrpimost se krie, kakto zabeljazah, njakakva dylboka obida. V ZUKID, kydeto pochte ne se napredvashe blagodarenie na sposobnosti i trud i kydeto ne se ceni nito energichnostta, nito predpriemchivostta, za тази obshta obida, nanesena ot zhivota, vinagi se obvinjava nevidimото goljamo Rykovodstvo-majka, sljapo, no spravedливо, koeto stoi nad vsichki i rykovodi nashite sydbi. Vinagi TE sa vinovni za nepravdata, nanesena na njakoj sluzhitel, vinagi TE go opredeljat za mjastoto, koeto ne e zasluzhil... Vsjako vedomstvo ot toja rod e otdelen svjat i s techenie na vremeto chovek zapochva da vjarva, che izvyn nego njama drugi mesta, za koito si zasluzhava da se borish, kydeto da mozhe da se zapochne otnachalo. Tvyrde mnogo godini e propiljal, prevryshtajki kilijata si v udobno legovishte, ta da ostavi sega vsichko i da otide sred hora, koito ne poznavava. Osydenite na postepenna i bezbolezna smyrт srodni na ZUKID uchrezhdenija, krijat v

svoeto na pryv pogled dobre organizirano ustrojstvo, gnilota i razlozhenie.

Ot prividnata letargija, v kojato veche sme se unesli, ot vreme na vreme ni razbuzhdat erupcii na natrupan gnjav. Onezi sluzhiteli, koito imat visshe obrazovanie, neochakvano napadat shefovete si, koito njamat takova. Po-vyzrastnite chinovnici pyk, onezi bez obrazovanie, postojanno iztykvat dylgija si trudov stazh i opit, koito uz ne mozheli da bydat zameneni ot nikakvo visshe obrazovanie! Siracite ot vojната neprekysnato spomenavat zaslugite na zaginalite si roditeli, zabravili, che otdavna veche sa nadhvyrtili chetiridesette i che e krajno vreme da stanat naj-posle vyzrastni. Prishylcite se hvaljat sys selskija si proizvod i sys zdraveto si, prismivajki se na burzhoaznite navici i vynshen vid na uplashenite grazhdani, dokato te shepnat po koridorite, che sa korenjaci belgradchani i che kato takiva zasluzhavat mnogo po-dobri mesta ot mestata na onezi, koito toku-shto sa slezli ot planinata. Naj-konfliktni sa, vse pak, psevdopoliglotite, koito uz vladeeli pet-shest chuzhdi ezika. Nikoga ne propuskat sluchaj da se oplachat, pylni s ogorchenie, che vypreki znaniето na tolkova ezici imat syshtata zaplata kato njakoi, koito ne umejat i da se podpishat!

- Kolko ezika govorite? – shte popita onzi, kojto ne mozhel i da se podpishe.

- Anglijski, frenski, italianski, ispanski i ruski...

- Ta kakvo pravite tuk, choveche?! Zashto ne potyrsite rabota v njakoja hotelska recepcija? Na nas ne ni trjabvat ezici!